

„Vítejte v mé sektě!“ - Josh Groban opanoval American Airlines Center

HUNTER HAUK, 14. listopadu 2013

Krátce poté, co jsem ve středu večer přijel do Centra Amerických aerolinií na závěrečný koncert Joshova turné „In the Round“, které mělo celkem 23 zastávek, si na sedadla vedle mě sedly dvě starší dámy. Jedna z nich, usrkávajíc z plastového kelímku bílé víno, mě se zatajeným dechem oslovila: „Jak dnes večer zkrotíme své emoce?“ a moje napůl zamumlané „nevím“ ji zjevně neuspokojilo. V podobném rozpoložení se nacházela většina publika.

Od vydání debutového alba, kterým začala Joshova cesta k multiplatinovému úspěchu, uplynulo už 12 let a během té doby se Josh stal nečekaným idolem srdcí žen všech věkových kategorií. Nejen že zpívá jako anděl a že jeho hlas má impozantním rozsah, který on sám během koncertu popsal jako „barytonovitý“, ale je také děsně chytrý, taktní a neskutečně zábavný. Je to zkrátka takový ten chlápek, kterého byste ráda přivedla ukázat domů mámě, kdybyste se nebála, že vám ho ukradne.

Foto: Brad Loper

Dvaatřicetiletý zpěvák původem z Los Angeles má na pažbě šest zářezů v podobě šesti studiových hitových alb (včetně alba Noel, jednoho z nejlépe prodávaných vánočních CD všech dob) a za sebou roky zkušeností z vystupování na jevištích všech typů - od koncertních hal po olympijské stadiony. A tento podzim se rozhodl, že si užije trochu zábavy a rozčeří vody pár koncerty s pódium uprostřed arény.

Střední koncert byl spíše vítězným okruhem než sprintem do finišu. Groban se neustále pohyboval po obvodu oválného jeviště s centrálním vyvýšením a boxy pro členy bandu po obou stranách a při tom vytvořil atmosféru stejně uvolněnou jako jeho klasický pěvecký repertoár přímo si říkající o to, abyste se posadili a poslouchali. Ovšem místo prokazování tiché úcty, propukali občas fanynky obklopující jeviště v rockový pokřik a dokonce se ozývali i jekot a hvízdání.

„Ječení mám rád“, podotknul Groban poté, co zahájil koncert písněmi „Brave“ a „False Alarms“, které napsal pro letošní album „All That Echoes“. „Oceňuju hvízdání, protože ve škole jsem byl za exota... Nakládej se mnou jako s kusem masa, Dallase.“ A následoval jeden vtip za druhým, jak ty intelektuální, tak i naprosto přizemní.

Největší smích se v hale ozval, když jedna žena v narážce na Joshův největší hit zařvala „You raise me up!“ Josh nezaváhal ani vteřinu: „Děkuju vám, madam. To je ta nejméně očekávaná věc, kterou na mě kdo kdy zavolal.“

Zatímco posazení jeviště doprostřed arény by pro spoustu umělců, kteří si dělají nárok na světla reflektorů, bylo dost nevhodné, Groban neměl problém se o lásku davu na vnějším molu podělit se svým trumpetistou, houslistou a kytaristou. A když si produkce vyžadovala extra dramatický nádech, byly na povel použity světelné a jiné scénické efekty.

Groban také přivedl na jeviště členy dallaského sboru „Turtle Creek“, aby mu pomohli s písní „You Raise Me Up“ a na koncert si najal místní hráče na smyčcové nástroje, aby doplnili jeho band. Mnohotvárné zahájení koncertu obstarala Judith Hill, která excelovala v „This Is It“ Michaela Jacksona a jako účastník show „Hlas“, a následně s Joshem zazpívala „Remember When It Rained“ a „The Prayer“.

Ale co opravdu učinilo dámy po mé levici i všechny ostatní šťastnými, byl Grobanův stroj na peníze: jeho hlas. Verše zpívané nízkou posazeným hlasem i překvapivě cituplné refrény zpívané falzetem pomohly oživit písně, kterým to chvilku trvalo, než se z nich staly hity, jako „To Where You Are“, „February Song“ a „Vincent“ Dona McLeana, a to do té míry, že manželé a přátelé divaček, kteří byli na koncert přivlečeni, pravděpodobně z koncertu odcházeli do Joshe čerstvě poblázněni.

„Vítejte v mé sektě“, zažertoval Josh v jednu chvíli. „Na konci dnešního večera vám budou rozdány hábity a vaše duše nyní patří jen mě.“

(zdroj: <http://www.dallasnews.com/entertainment/music/headlines/20131114-concert-review-welcome-to-my-cult-josh-groban-rules-at-american-airlines-center.ece>)

Concert review: ‘Welcome to my cult’ Josh Groban rules at American Airlines Center

By HUNTER HAUK, 14 November 2013

Shortly after I arrived at American Airlines Center on Wednesday evening for the final show of Josh Groban’s 23-date “In the Round” tour, a couple of older women took their seats next to me. The one sipping from a plastic cup of white wine introduced herself by asking, breathlessly, “How are we going to contain ourselves tonight?” While my half-mumbled “I don’t know” didn’t exactly match her enthusiasm, she served as a representative for most of the others in attendance.

In the 12 years since Groban’s debut album set him on the course to multi-platinum success, he’s become an unlikely heartthrob for women of all ages. Not only can he sing like an angel — with an impressive range he himself described during the show as “baritone-ish” — but he’s wickedly smart, outwardly considerate, and genuinely funny. He’s the kind of guy you’d want to bring home to Mama — if you weren’t afraid of Mama stealing him from you.

Brad Loper/Staff Photographer

Now 32, the Los Angeles-based vocalist has six hit studio albums under his belt, including *Noel*, one of the best-selling holiday CDs of all time, and years of experience playing every kind of venue from concert halls to Olympic stadiums. So he thought he’d have a little fun this fall — shake things up by performing in the round.

The concert Wednesday played more as a victory lap than a sprint to the finish line. Constantly moving around his oval-shaped stage, featuring a raised center platform with pits on both sides for his band members, Groban created an atmosphere as laid-back as his sit-and-listen classical material will allow. Instead of giving him hushed reverence, the sections of fans surrounding the stage occasionally broke out into rock ‘n’ roll cheers and even catcalls.

“I like the catcalls,” Groban remarked after opening with “Brave” and “False Alarms,” songs he co-wrote for this year’s album *All That Echoes*. “I appreciate them, because I was a nerd in high school... Treat me like a piece of meat, Dallas.” And the jokes just kept on coming, highbrow and lowbrow.

The Grobes got his biggest laugh when a woman referred to his best-known hit by yelling out, “You raise me up!” He didn’t skip a beat: “Thank you, ma’am. That is the least expected thing anybody has ever shouted at me.”

While an in-the-round setup might be awkward for performers who hog the spotlight, Groban seemed happy to let his trumpet player, violinist and guitarists share in the crowd’s love on the outer catwalk. When the production called for extra arena drama, starry lighting displays and other elegant set embellishments were lowered on command.

Groban brought in members of Dallas’ Turtle Creek Chorale to assist him on “You Raise Me Up” and employed local string players to round out the pit orchestra. Multifaceted opening act Judith Hill, who excelled in *Michael Jackson: This Is It* and as a contestant on *The Voice*, joined the headliner on “Remember When It Rained” and “The Prayer.”

But what truly made the ladies to my left and everyone else so happy to be there was Groban’s money maker: his voice. The low, booming verses and surprisingly soulful falsetto refrains helped slow-burners like “To Where You Are,” “February Song” and Don McLean’s “Vincent” come alive, so much so that the husbands and boyfriends who were dragged there probably left with a new man crush.

“Welcome to my cult,” Groban joked at one point. “Your robes will be passed out at the end of the evening and your souls now belong to me.”

<http://www.dallasnews.com/entertainment/music/headlines/20131114-concert-review-welcome-to-my-cult-josh-groban-rules-at-american-airlines-center.ece>